

Santorini 2011

August blev præget af Kerstins død d. 22. juli, Karins sorg og den lange ventetid på begravelsen d. 26. august. Vi syntes, der var behov for lidt luftforandring, og vi fandt på Internettet en last-minute-rejse med Apollo til Santorini. Det blev også Karins fødselsdagsgave.

Jeg havde også tænkt lidt på Korsika, hvor Langley havde sendt tilbud på deres hoteller i Calvi og Iles-de-Rousse, men Santorini var billigere. Vi valgte modellen med uspecificeret indkvartering med garanti for pool, og vi tilkøbte også transfer til og fra lufthavnen og mad på flyet til og fra Santorini. Og vi bestilte langtidsparkering i

Benstocken ved Arlanda – Benstocken refererer til, at området var et gammelt henrettelsessted, og de dødsdømte blev forvaret med benene låst til en træstamme. På Internettet kan læses om den sidste henrettelse på stedet 28. August 1828, hvor den 24-årige tjenestepige Gretha Stina Ersdotter blev halshugget og brændt for at have forgivet sin husmoder med strykning – hun havde en affære med husbonden.

Tirsdag d. 9. august: vi kørte hjemmefra kl. 8.15, og var ca. 2 timer om at nå Arlanda. Benstocken virkede som et velorganiseret og sikkert sted at stille bilen, og vi blev kørt i bus til afgangshallen. Vi checkede ind i automat med den internetbillet, som vi havde fået dagen før. Vi havde meget lidt håndbagage – en lille pose med penge og papirer og mit CPAP-apparat. Vi fandt Priority Pass Loungen i afgangshallen, og slappede af med fri vin, snacks, aviser, etc. Og vi skulle med et chartret SAS Boeing 737-fly, der var ganske fuldt. Vi fik god mad undervejs, og turen tog 3 timer og 40 minutter. Santorini så flot ud fra luften - men vi læste også følgende:

“July 11, 2011: According to the American Magazine ”Travel and Leisure”, readers voted for Santorini island in Greece as the most beautiful island in the world. It is the 16th year that the magazine organizes this competition. Santorini possessed the 6th place in last year’s votes but it is surely the winner of 2011, leaving behind the islands of Bali and Galapagos. The travel magazine referred to Santorini’s hospitality, deep blue waters, breath-taking sunshine and unique traditional streets with white and blue houses.”

Vel ankommen til Santorini fik vi af en Apolloguide meddelelse om, at vi skulle bo på Studios Mandilaria, og vi blev anvist en bus. Vi fik også en brochure om udflugtsmuligheder på Cykladerne og et kort over øen. Det tog under ½ time at køre til hotellet, og vi blev modtaget af en ung mand

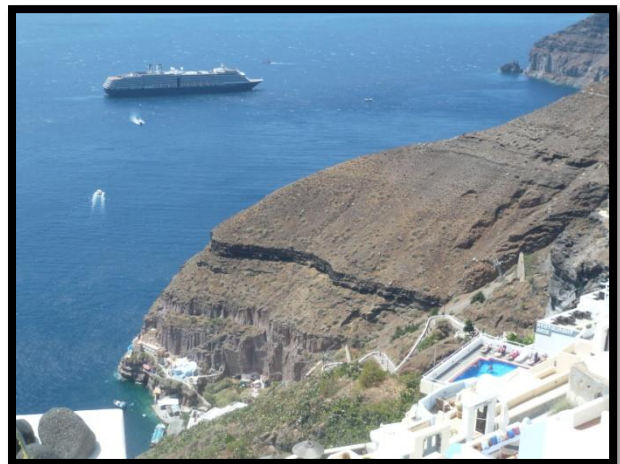
ved navn Stellios. Hotellet havde 12 værelser, og var 5 år gammelt. Vi fik et værelse på 1. etage, og der var en balkon med en fin udsigt mod havet og den store bjergknold, der afgrænser Perissa mod Kamiri. Hotelværelset var rent og pænt, og der var mulighed for enklere madlavning. Og så var der et dejligt poolområde, som vi oftest næsten havde for os selv. Tæt ved hotellet lå et Carrefour supermarked, og vi købte brød, tomater, oliven, skinke, ost, vin, vand, yoghurt, etc., og på denne måde sørgede vi selv for morgen- og aftensmad, mens vi spiste et dagligt måltid på restaurant. Hotellet ville have 5 Euro pr. nat for aircondition, men vi klarede os uden. Karin sendte sms til Michael og Ingemar, og vi kom i seng kl. 22.30.

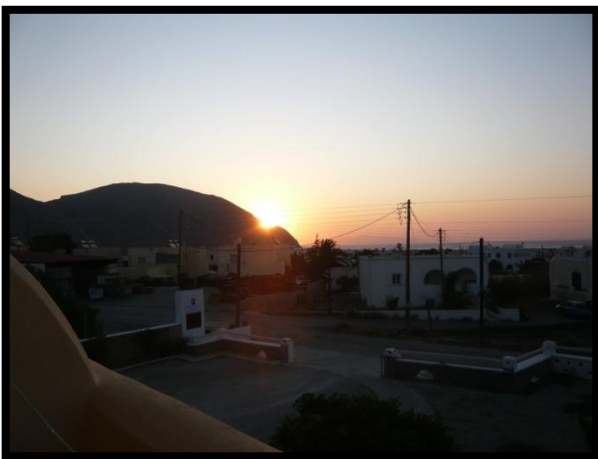
Onsdag d. 10. august: jeg var oppe kl. 6.50, og det var præcis tidspunktet, hvor solen brød frem over bjerget Mesa Vouno. Inden da havde himlen været farvet af de smukkeste pastellnuancer. Jeg lavede te og ostemad, og skrev dagbogsnotater på balkonen. Vi havde medbragt stearinlys til at hygge med. Jeg kunne også læse lidt i de guidebøger, som vi havde lånt på Norberg Bibliotek – de fleste af bøgerne var over 30 år gamle: ”The Greek Islands” af E. Karpodini-Dimitriadi, ”The Greek Islands” af Lawrence Durrell (den sælges stadig i nye udgaver), ”Grekiska öerna” af Arthur Eperon og ”Grekiska Övärlden” af Marc Dubin.

Karin vågnede kl. 8.30, og ved 10-tiden gik vi nedad mod stranden i Perissa. Det tog os 45 minutter, og det var dejligt, at Karin ikke en eneste gang undervejs klagede over ondt i knæene. Vi drak formiddagskaffe på en strandbar, og lejede en palmebladsparasol og 2 liggestole på stranden (9 Euro). Stranden var meget velorganiseret med alle de faciliteter, som hører sig til: servering, alle former for vandsport, masser af strandbarer – nogle med swimmingpool -, musik, etc. Der var ganske godt med mennesker, men der var en rolig atmosfære, hvor også mennesker i vor alder følte sig velkomne. Vandet var dejligt, men lidt svært at komme i pga. en lidt brat småstensansamling, der hurtigt skrånede nedad. Der var mange små fisk i vandet. Og der var udsigt til en større ø i det fjerne. Sandet var sort pga. øens vulkanhistorie, men der var også en Red Beach og en White Beach.

Vi spiste frokost på Taverna Perissa lige ved strandpromenaden, og jeg fik græsk salat, mens Karin fik sværdfisk. Og så ½ liter af huset vin.... pragtfuldt!!! Et rumænsk par havde været til solnedgang i Oia, og fortalte, at turisterne stod som sild i en tønde i de smalle gader. Vi købte nogle postkort, og tog lokalbussen hjem til hotellet. Vi spiste aftensmad på balkonen, og så månen komme op – Jupiter var også synlig på nattehimlen. Vi skrev postkort til Charlotte, Lissa, Sara og Emma, Moana og Maja. Vi fik sms fra Anne-Marie, der ferierede på Tilos, fra Henriette og fra Apollos lokale rejseledere, der tilbød deres assistance – men det var også den eneste kontakt, vi havde med dem. Rikke ringede fra Korsika i samme sekund, som jeg sendte en sms til hende. Vi sms’ede også til Heinar, der endnu ikke havde hørt, at Kerstin var død. Et opslag i hotelværelset kundgjorde, at prisen pr. nat i

højsæsonen var 90 \$ pr. nat – hotellet er lukket fra oktober til april. Mandilaria var let for mig at huske, da jeg tænkte på malaria – men mandilaria er navnet på en lokal rød druesort, der er ansvarlig for 20 % af Santorinis vinproduktion. Den unge mand Stellios passede hotellet i sommermånederne – hans forældre ejede det. Han læste til arkitekt i Athen, men skulle nu i et år være værnepligtig i flyvevåbnet. Se mere på www.mandilariastudios.com .

Torsdag d. 11. august: igen startede jeg tidligt med morgenmad på balkonen – det var blæst betydeligt op i løbet af natten. Vi besluttede os for at udforske lidt af øen, og tog med lokalbussen til hovedbyen Fira.

Afstandene er ikke store, og turen tog højst ½ time. Fira ligger højt over det vandfyldte vulkankrater – caldera'en. Byen er nærmest bygget oppe langs kraterkanten, og den er renoveret efter et jordskælv i 1956. Der bor 2000 mennesker i byen og 12000 på hele Santorini, og mange gange flere i turistsæsonen. Vi nød vor formiddagskaffe og udsigten fra en mondæn cocktailbar nær det dyre Hotel Atlantis. Vi var også på det arkæologiske museum og se de spændende fund fra Akrotiri. Og vi kiggede ind i kirken Agios Minás. Der var mange souvenirbutikker i Fira, og der lå også 3 store cruiseskibe nedenfor byen. Man kan ride på æsler ned til havnen – 600 trin – eller tage en linbane.

Vi valgte at fortsætte med lokalbus til Oia helt nordpå. Her spiste vi en dejlig frokost på Restaurant Captain Nemo's tagterasse med en imponerende udsigt. Jeg fik igen græsk salat, mens Karin fik kyllingesalt, og så delte vi en flaske Santorini Boutari – den dyreste på vinkortet. Og vi var inde i den lille lokale kirke, hvor Karin tændte et lys for Kerstin. Udsigten i Oia er lige så flot som i Fira, og jeg ville meget gerne have gået de 12 km mellem de 2 byer – der er en sti som følger kraterkanten. Vi hoppede på en bus hjemad, men afbrød hjemrejsen i Fira, hvor vi fik eftermiddagskaffe og en flot is på et innested oppe på den centrale promenade med udsigten over caldera'en. Da vi nåede tilbage til hotellet, tog vi 6 flasker vand med fra Carrefour. Vi var i poolen og dasede et par timer på liggestolene inden aftenmaden. Hotelkatten var meget kælen, og hoppede op på maven af os. Vi fik sms fra Anne-Marie på Tilos, hvor det også blæste. Michael ringede – han havde for travlt til at sende sms. Til aften spiste vi oliven, medbragt tunnbrød og knækkebrød, Kalles kaviar, tomat, skinke og feta – og vi lavede kaffe og fik kager. På Santorini er der få politibiler (vi så kun 2), der er 40 taxier, men masser af biler også lejebiler, motorcykler, knalleter og 4-hjulede ATV's.

Fredag d. 12. august:

Cykladerne kommer af det græske ord "Kyklos", der betyder cirkel, og refererer til, at øgruppen grupperer sig rundt om den hellige ø Delos, der var centrum for Apollon-dyrkelsen. Det var et kulturelt centrum fra 1000 f. Kr. til 100 f. Kr. Ordet Santorini stammer fra den venetianske tid, og kommer af en tidligere bysantinsk Santa Irini kirke i Perissa – den lå hvor byens nuværende kirke ligger. Øen hedder også Thira efter tidligere doriske indflyttere, der ankom omkring 700 f. Kr. Jeg har nu været på mindst 8 græske øer – Rhodos, Kos, Kalymnos, Poros, Kreta, Egina, Samos og Santorini og på det græske fastland fra Athen, Pelopones, Thessalonika og til grænsen mod Tyrkiet.

Nær Santorini ligger Naxos, hvor Dionysos hører hjemme, og Ios, hvor Homér er begravet. Aristarchos, der beskrev det heliocentriske verdensbillede 2000 år før Kopernicus, og Pythagoras kom fra Samos.

Dagen var stadig præget af stærk blæst, og vi gik til Perivolos Beach. Blæsten hedder Meltéminen, og kommer nordfra i det ægiske øhav. Vi fandt nogle liggestole, som vi ikke skulle betale for, men så måtte vi i stedet købe kaffe og limonade. Vi spiste frokost på restaurant Acropolis – en af de mange dejlige restauranter langs stranden. Vi fik græsk salat, og en fad med fiskeretter: red snapper, sværdfisk, grillet blæksprutte med ris og pommes frites. Dejligt! Vi checkede mail, og der var beskeder fra Dagama, Albatros, Pisey, Reseskaparna, Helle Holtved, Pia og Publicistklubben. Der er problemer med bådpladser i Cambodia, Peter vil snart få programmet for Mellemamerika færdigt og Albatros tilbød mig rejselederjob på en tur til

Thailand, Cambodja og Vietnam i september, men jeg havde ikke mulighed pga. andre aktiviteter. Jeg læste ”Som i ett spegel” af Gunnar Staalesen – en kriminalroman om privatdetektiven Varg Veum fra Bergen. Og så læste jeg ”Burma Boy” af den nigerianske forfatter Biyi Bandele. Og i mappen fra Apollo kunne vi læse gode råd om, hvordan vi skal forholde os i tilfælde af jordskælv og ved besøg af kakerlakker. Ellers havde vi ingen kontakt med Apollo.

Lørdag d. 13. august: vinden har lagt sig, og det er flot vejr. Jeg ringede til Steinar og ønskede ham tillykke med fødselsdagen. Jeg læste på svensk ”Den afrikanske farmen” af Karen Blixen og løste nogle suduko’er. Vi opholdt os ved poolområdet om formiddagen, og spiste vor frokost på balkonen. Kl. 14 drog vi afsted med bus mod Perivolus-stranden, hvor vi først fik en drink, og lå nogle timer på stranden. Karin forsøgte at komme i vandet, men brød sig ikke om, at stenene rullede under hendes fødder. Vi fik 2 græske Mythos-øl på en af de mange meget pæne strandbarer, og spiste aftensmad på The Volcano at the Perissa Beach. Vi fik græsk salat

og mixed grill og retzina. Lissa ringede, og vi sendte sms til Rikke, Henriette, Karin og Steen, Anne-Marie og Ingemar. Michael ringede efter midnat – han var faldet og blevet syet i baghovedet med 6 sting og havde ondt i halebenet.

Søndag d. 14. august: jeg var oppe kl. 6.15 og solen stod op kl. 6.50, hvilket igen var en flot forestilling. Karin sov til kl. 8.50. Imens kunne jeg tænke lidt over livet og universet – mens jeg sad i min stol på balkonen roterede Jorden rundt om sig selv med en hastighed på omkring 1000 km/time. Samtidig farer Jorden rundt om Solen med en hastighed på 29,9 km/sekund = 197.520 km/timen. Og endelig farer Jorden sammen med hele vort solsystem rundt om galaksen med en fart på 552 km/sekund.

Vi tog bus til Perissa, men kom på en lang tur bl.a. til marinaen Lipano. Vi skulle på udflugt til Kamari, hvilket foregik med en lille lokal båd. Man skulle vade lidt ud fra stranden og kravle op i båden. Jeg har det dårligt med at gå i sten på bare fødder. Det gængede ordentligt undervejs, og vi sejlede tæt på de høje klipper.

Vi blev landsat ved Hook

Bar, hvor vi også spiste frokost. Jeg fik græsk salat, og Karin valgte kyllingesalat. Michael telefonerede, og Kgl. Brand sendte en sms og advarede mod skybrud i Kalundborg! Vi gik hjemad på ½ times vandring langs landevejen. Vi handlede lidt i COOP og købte bl.a. 1½ liter lokal tør hvidvin, der blev tappet i en genbrugsvandflaske – pris 2,45 euro. Karin kunne selv komme i poolen, når hun kunne støtte sig til en liggestol. Vi spiste aftensmaden hjemme på balkonen, og kunne nyde fuldmånen. Vi har lært

os nogle enkle græske ord: kalimæra (god morgen), kalinikta (god nat), kalispera (god aften), yasou (hej), yamos (skål), æfkaristo (tak), ne (ja), ochi (nej).

Mandag d. 15. august: natteroen blev lidt forstyrret af, at Michael ringede kl. 23.30, og vi var faldet i søvn kl. 21.30 og sov dybt – Karin's telefon lød højt som en sirene. Jeg var oppe kl. 7, og Karin kom op kl. 8. Det var meget fint vejr, varmt, let luftende, og det var lokal helligdag pga. Maria Bedudelsesdag. Alle butikker var lukkede. Karin kom ud i en lang snak om Kerstin og livet i Norberg, hun var deprimeret, men foreslog så selv, at vi skulle gå en tur. Vi gik opad mod Emporio, som var en lille by ved landevejen mod Fira. Vi drak

iskaffe på en lokal bar, og gik derefter en tur op i de små gamle gader, hvor alle folk kom fra kirken i deres fineste tøj og med brød og mad, som de fik i forsamlingshuset.

Vi fandt en utrolig lille hyggelig café med druer i taget, og her fik vi friskpresset appensinjuice. Og på byens torv satte vi os på den lokale taverna, hvor vi fik græsk salat, tzaziki og gyros med ½ kilo lokal vin og en stor flaske koldt vand. Kaffe og isdessert måtte bringes fra naborestauranten. Vi købte lidt varer med hjem fra den lokale købmand bl.a. flotte ferskner og brød. Michael ringede, og Karin sendte sms til Ingemar. Karin har lært at krybe ned i poolen, hvor trinene er ganske høje. Vi er blevet ganske solbrændte. Efter at vi havde hygget os med vor hjemmelavede aftensmad på balkonen, gik vi en aften tur til Perivolos-stranden og fulgte strandpromenaden mod Perissa. Aftenpromenaden langs stranden er et typisk fænomen for græske familier. Vi gik 1 time, hvilket Karin klarede uden klager. På den chicke Aqua Bar fik vi aftenkaffe og 2 store festlige is, mens vi sad og så på de forbipasserende. Og en stor rød måne stod op ude over havet. Heldigvis kom vi med bussen hjem ved 22-tiden, og Jupiter viste sig også.

Tirsdag d. 16. august: jeg var oppe kl. 6 og så himlens farveskift i de mange fine lyse nuancer. Vort generelle indtryk af Santorini var, at det er en tør og stenet ø. Væksterne var små og lå langs jorden. Vi så eucalyptus, mimose, bourgouinvilla, nerie, vandmelon, oliepalme, viftepalme, vindruer, oliven, figentræ, pelargonier, timian, basilikum, æggplante, grønne bønner, tomater, roser, granatæbler, cedertræ, pinje, abernes skræk, og flere andre vækster. Husene var ganske velholdte, og i lyse pæne farver. Mange var i moderne stil, og de virkede ikke nedslidte. Der var ingen påtrængenhed fra sælgere, og øen anses for at have et ganske højt sikkerhedsniveau mht. kriminalitet. Vi så kun en enkelt tigger. Fra vor balkon så vi til venstre den store klippe Mesa Vouno, hvor der var belyste kapeller forskellige steder. Fly, der landede på Santorini, så ud som om, de fløj ind i bjerget. Man kunne gå til toppen ad små stier, og på toppen lå den antikke by Thira.

Vi slappede af ved poolen om formiddagen, badede og checkede ud kl. 12. Så gik vi nedad mod Perissa og handlede ind i Coop. Vi købte honning til Michael, retzina, 2 flasker Ouzo og 3 pakker fetaost. Vi spiste frokost på en lokal restaurant ved navn "Atlas". Jeg fik græsk salat, og Karin valgte souvlaki. Og så naturligvis med ½ liter lokal vin. Og denne gang is og stempelkaffe bagefter. Det tog os ½ time i 38° varme at gå tilbage til hotellet, hvor vi hurtigt hoppede i den dejlige pool. Og så var det bare at vente

på bussen, som kom 50 minutter senere end forventet. Vi fik en sidste flot udsigt over Calderaen og Fira på vej til lufthavnen.

Efter check-in proceduren sad vi lidt på lufthavnsbarens udendørs terrasse, og så, da SAS-flyet landede. Vi købte vand med til rejsen, hvilket var meget billigere. Flyet gik til tiden, og vi fik det sidste vue over Santorini i solnedgangens lys. Og længere nordpå så vi Øland, der er 130 km lang og maksimalt 20 km bredt. Og vi kunne nyde synet af Södertälje, Mälaren og det centrale Stockholm, inden vi landede i Arlanda. Det var 16° i Stockholm, så jeg fortsatte med badebukser og poloshirt, som jeg havde haft på under hele opholdet i Grækenland. På hjemvejen passerede vi rastepladsen Mora Stenar: her valgtes de svenske konger fra Magnus Ladelås i 1275 frem til Gustav Vasa, der indførte arvekongedømmet. Den valgte konge stod på en sten og svor en ed. Stenene kan ses i et lille hus ved rastepladsen. Navnet Mora refererer til et gammelt ord for eng eller vandrig mark. Vi stoppede også for at se Jupiter og fuldmånen, og vi var hjemme 00.30. Nogle eksempler på hvad vi ikke nåede denne gang: leje bil eller ATV og køre rundt på egen hånd, sejltur på Caldera'en, soldnedgang i Oia, vintur til lokale vingårde, vandretur

mellem Fira og Oia, vandretur over Mesa Vouno mellem Perissa og Kamira og besøg i den antikke by Thira på toppen, slentretur i den gamle by Pyrgos, tur til øens højeste bjerg Profet Ilias og sikkert mange andre ting. Det kunne også være spændende at lære mere om den græske mytologi og historie, men det er jo svært at huske – forhistorisk tid, den klassiske tid, den hellenistiske tid, den romerske periode, den byzantinske tid og korsridderæraen, den venezianske periode og det ottomanske rige – Grækenland fik først sin selvstændighed i 1830.

Onsdag d. 17. august: vi er hurtigt kommet ind i den gamle rutine fra før ferien. Karin ringede til Ingemar og aftalte frokost hos os med ham kl. 12,30, når han kom hjem fra krebsefiskeri med arbejdskollegerne. De havde været på udflugt til Vättern, og han kom hjem med en spandfuld. Jeg cyklede mine 15 km rundt om Noren, og vejret var så fint, at jeg kunne gøre det i badebukser og T-shirt. Så handlede jeg i ICA til frokost, og lavede 3 tallerkener græsk salat og kaffe. Vi kunne også byde Ingemar på selvimporteret retzinavin fra Santorini. Om eftermiddagen skrev jeg dagbogen for Santorini-turen, og sorterede i de 150 fotografier, som Karin havde taget. Karin kørte et par timer i skoven og kom hjem med en kurvfuld kantareller, som hun ordnede. Michael ringede og var i dårligt humør over sin økonomi. Ingemar kom op og kogte alle sine krebs i vor store gryde, og så lavede Karin mørbradbøf med kantarelsauce og kartofler fra haven til aftensmad til os 3. Ingemar har fået et delvis svar fra de canadiske myndigheder vedr. Kerstins folkepension for de år, hun arbejdede i Canada – 25 \$ for hver måned i de 3 år hun var i Canada. Der må siges at være lidt sent, men de har også gjort, hvad de kunne for at trække det i langdrag. Soile kom og snakkede lidt, mens Kerry hjalp Ingemar med at male. Marika kom og spurgte om blomster til begravelsen, og inviterede på köttbuller på mandag. GB ringede og inviterede på middag på søndag. Karin ringede til mange damer, og talte i op til 40 minutter med dem. Der kom et fint postkort fra et sted, som hedder Tamaricciu på Korsika: ”Hij - vi savna jar - vane er vamde - vi har de god - hisen fra Emma”. Dejligt at få sådant et fint postkort! Jeg talte i telefon med Thomas.

Billederne på foregående side af bokserne og fiskeren er fra Akrotiri, og er fremstillet for 3500 år siden. De opbevares nu på et museum i Athen. Akrotiri blev ødelagt ved et jordskælv, som fandt sted ca. 1613 f. Kr. Øen blev ubeboelig flere hundrede år efter, men der var ingen sammenhæng med den minoiske kretensiske kulturs undergang, som skete flere hundrede år senere. På museet i Fira så vi flotte fund fra Akrotiri, hvor adskillige beboelseshuse er udgravet. Der var vægmalerier fra "Damernes hus", og der var mange flotte krukker, skåle, o. lign – mange så ud som moderne designere kunne have lavet dem.

Man kender til mindst 12 store vulkanudbrud på Santorini med tidsintervaller på ca. 20.000 år. Udbruddet for 3500 år siden var det sidste. Man skønner, at 55 m³ magma blev slynget op, hvilket gør udbruddet til et af de største i historien. Resultatet blev den 400 meter dybe Caldera med

en omkreds på 50 km og næsten lodrette kratervægge på 300 meter i højden. På disse klynger hvide byer som Fira og Oia sig på en meget malerisk måde. Der findes andre vulkaner i området f. eks. den undersøiske Koloumbo 6½ km nordøst for Santorini. Den havde udbrud i 1650, og dens Caldera ligger nu 150 meter under havoverfladen. Vi havde en lavasten med hjem til Ingemar, der er geologisk interesseret.

Vindyrkning på Santorini kendes tilbage til for 3500 år siden. Vinplanten er hårdfør og kan overleve på de tørre og stenede marker, der kun får rigtig vand om vinteren. Om sommeren kommer kun lidt fugt om morgenen med havgusen. Meltésina-vinden er en trussel for planterne pga. udtørring. Man har bygget diger og stenhegn for at holde på vandet, og man har udviklet en lav vindrueplante, der under sig beskytter druerne mod sandstorm og udtørkning. Der vokser over 40 forskellige druesorter på Santorini, og udbyttet pr. 1000 km² er 350 kilo druer, hvilket er meget lavt. Men der produceres over 3200 tons vin gennemsnitligt, selvom udbyttet nogle år kan være meget lavt pga. klimatiske forhold. Assyrtiko er den hyppigst forekommende hvide drue, og mantilaria er den mest udbredte mørke drue.

Den antikke Thera på bjerget Mesa Vouno har fungeret som by i over 1000 år. Doriske kolonister anlagde byen i det tidlige 8. århundrede f. Kr., og gav den navnet Thera efter deres anfører Theras. Udgravninger har afsløret private huse og offentlige bygninger, et kloaksystem, templer, et stort amfiteater, et vejsystem, badeanlæg, etc. Der er også fundet inskriptioner med de ældste kendte græske bogstaver i den ægæiske region.

Vi førte meget nøje regnskab på rejsen, og de samlede udgifter for 2 personer beløb sig til ca. 8900 D. Kr. dvs. 4450 D. Kr. pr. person, der indbefatter flytransport, hotel, transport til Arlanda, bilparkering, al mad og drikke, sightseeing og udflugter, indkøb, souvenirs – ja, simpelthen alt. Og det passede os meget fint at bo i et studio med udsigt over havet, en fin "halvprivat" pool og mulighed for at lave egne måltider. Og solnedgangene og solopgangene var pragtfulde. Det var en dejlig ferie, der kom på det rette tidspunkt.

